

303.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA KOMUNIKACJI

z dnia 10 maja 1930 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Sprawiedliwości, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa o zmianach i uzupełnieniu „Regulaminu przewozu osób, bagażu i przesyłek ekspresowych na kolejach żelaznych”.

Na mocy art. 4, punkt 8 ustawy z dnia 12 czerwca 1924 r. o zakresie działania Ministra Kolei Żelaznych i o organizacji urzędów kolejowych (Dz. U. R. P. Nr. 57, poz. 580) oraz art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 września 1926 r. w sprawie ustanowienia urzędu Ministra Komunikacji (Dz. U. R. P. Nr. 97, poz. 567) zarządza się co następuje:

§ 1. Do Regulaminu przewozu osób, bagażu i przesyłek ekspresowych na kolejach żelaznych, stanowiącego załącznik 1 do rozporządzenia Ministra Komunikacji z dnia 9 października 1928 r. (Dz. U. R. P. z r. 1928 Nr. 89, poz. 783), wprowadza się następujące zmiany i uzupełnienia:

W § 9 p. 6 skreśla się słowo „dodatkowej”.

W § 11 w p. 2 zamiast słowa „ustaloną” zamieszcza się słowa „różnicy cen biletów ustalonych w taryfie”.

W § 12 w p. 3 dodaje się nowy ustęp c) o brzmieniu następującem:

„c) Podróżny, który zajmie miejsce w klasie wyższej danego pociągu lub w pociągu o taryfie wyższej, o ile uprzedził o tem konduktora (§ 11 p. 2)”.

W § 15 p. 4 lit. a) słowo: „pieski” zamienia się na „psy”, zaś w p. 4 lit. b) skreśla się słowo „zamówionym”.

Przepis § 17 w pp. 1 i 2 otrzymuje nowe następujące brzmienie:

„1. Podróżny może nadać do przewozu, jako bagaż przedmioty, zawarte w kufrach, koszach po-

dróżnych, walizach, trokach, pudłach i w innym podobnem opakowaniu.

2. Nadto podróżny może nadać do przewozu jako bagaż następujące przedmioty bez opakowania”.

W tymże p. 2 ustęp lit. c) otrzymuje brzmienie następujące:

„c) próbki towarów”.

W p. 3 lit. a) tegoż paragrafu po słowie „spożywcze” dodaje się słowa „w odpowiednim opakowaniu”.

Ust. (4) p. 4 tegoż paragrafu otrzymuje następujące brzmienie:

„(4) Materjały wybuchowe samozapalne, cieczy palne, materjały trujące, żrące, budzące odrazę, cuchnące lub zakaźne”.

W paragrafie 18 p. 3 a) otrzymuje brzmienie następujące:

„a) za przedmioty wybuchowe, samozapalne, cieczy palne lub zakaźne, wyłączone o przewozu według p. 4 (4) § 17, po 20 zł od kilograma wagi przedmiotu wyłączonego od przewozu, najmniej jednak 30 zł”.

W tymże p. 3 lit. b) skreśla się słowa „za wszelkie inne przedmioty” i zastępuje się je słowami: „za inne materjały, wyłączone od przewozu w myśl p. 4 (4) § 17 (materjały trujące, żrące, budzące odrazę, cuchnące)”.

W tymże ust. b) w zdaniu drugim po słowach: „obowiązany jest” dodaje się słowa „w danym razie”.

W § 21 p. 8 liczbę „60” zamienia się na „62”, a w zdaniu drugim słowo „również” skreśla się.

W § 32 p. 4 w zdaniu pierwszym „§ 60” zmienia się na „§ 62”.

W § 51 p. 2 ust. (4) otrzymuje brzmienie następujące:

„(4) Materjały wybuchowe, samozapalne, cieczy palne, materjały trujące, żrące, budzące odrazę lub cuchnące”.

W p. 3 w zdaniu drugim „§ 60” zamienia się na „§ 62”.

W § 52 w p. 3 dodaje się zdanie o brzmieniu następującem:

„W razie wypełnienia listu ekspresowego przez pracowników kolejowych na żądanie nadawcy, kolej żelazna pobiera opłatę, przewidzianą w taryfie”.

W § 54 p. 1 uzupełnia się nowem zdaniem o brzmieniu następującem:

„Taką samą odpowiedzialność ponosi nadawca, jeżeli na jego żądanie pracownicy kolejni wypełniają list ekspresowy”.

W § 54 ustęp ostatni otrzymuje kolejny numer „3”.

W tymże p. 3 ustępy lit. a) i b) otrzymują brzmienie następujące:

„a) od przedmiotów wybuchowych, samozapalnych, cieczy palnych lub zakaźnych, wyłączonych od przewozu według p. 2 (4) § 51, po 20 zł od kilograma wagi przedmiotu wyłączonego od przewozu, najmniej jednak 30 zł; b) od innych materjałów wyłączonych od przewozu w myśl p. 2 (4) § 51 (materjały trujące, żrące, budzące odrazę, cuchnące)”.

Wprowadza się nowe §§ 57 i 58 o brzmieniu następującem:

§ 57. Zaliczenia.

1. Nadawca może obciążyć przesyłkę ekspresową zaliczeniem do wysokości wartości przesyłki. Stacja nadawcza ma prawo w wypadkach wątpliwych żądać od nadawcy udowodnienia wartości przesyłki. Zaliczenie może być wyrażone tylko w walucie krajowej. W taryfach mogą być co do tego przewidziane wyjątki; taryfa może również określić najniższą kwotę zaliczenia.

2. Kwotę zaliczenia nadawca powinien wpisać słowami w liście ekspresowym, w rubryce do tego przeznaczonej.

3. Kolej żelazna obowiązana jest przekazać kwotę zaliczenia do wypłaty, gdy odnośną kwotę otrzymała od odbiorcy.

4. W razie wydania przesyłki odbiorcy bez pobrania zaliczenia, kolej żelazna powinna nadawcy wynagrodzić szkodę do wysokości kwoty zaliczenia. W tym wypadku kolei żelaznej służy prawo regresu do odbiorcy.

Za obciążenie przesyłki zaliczeniem kolej żelazna ma prawo pobrać przewidziane w taryfie opłaty (provizję). Nie zwraca się opłat pobranych w wypadkach odwołania zaliczenia.

Prowizję należną kolei żelaznej od kwoty zaliczenia pobiera się z góry od nadawcy. Kwotę na pokrycie opłaty pocztowej za przesłanie zaliczenia przekazem pocztowym pobiera się od odbiorcy przy wydaniu przesyłki.

§ 58. Zmiany w umowie o przewóz.

1. Tylko nadawca ma prawo wprowadzać zmiany w umowie o przewóz drogą zlecenia dodatkowego, w którym może żądać, aby przesyłkę:

- oddano mu zpowrotem na stacji nadawczej;
- wstrzymano jej wydanie na stacji przeznaczenia;
- wydano na stacji przeznaczenia innej osobie;
- wydano przesyłkę bez pobrania zaliczenia.

2. Zlecenia dodatkowe innej treści są niedopuszczalne.

3. Zlecenie dodatkowe nie może stosować się tylko do części przesyłki, lecz musi rozciągać się na jej całość.

4. Zlecenie dodatkowe nadawca powinien złożyć stacji nadawczej w formie pisemnego oświadczenia, na druku urzędu kolejowego i zaopatrzyć je swym podpisem.

Dając zlecenie dodatkowe, nadawca powinien wręczyć stacji nadawczej „poświadczenie nadania” i wpisać do niego treść tego zlecenia. Stacja nadawcza stwierdza przyjęcie zlecenia dodatkowego przez wyciśnięcie datownika na poświadczeniu nadania pod wpisaną treścią zlecenia, poczem zwraca poświadczenie nadania nadawcy.

5. Wszelkie zlecenia nadawcy co do zmiany umowy, złożone w formie innej niż wyżej przepisanej, uważa się za niebyłe.

6. Kolej żelazna uwzględnia tylko te zlecenia nadawcy, które otrzymała za pośrednictwem stacji nadawczej.

Na żądanie nadawcy stacja nadawcza zawiadamia telegramem o dodatkowym zleceniu stację przeznaczenia.

Koszt telegramu ponosi nadawca. Treść tego telegramu należy powtórzyć pisemnie według formy, przepisanej w punkcie 4.

Aż do nadejścia pisemnego zlecenia nie wolno stacji przeznaczenia wydać przesyłki.

7. Kolej żelazna może odmówić wykonania lub odroczyć wykonanie zleceń dodatkowych, przewidzianych w punkcie 1, tylko w następujących wypadkach:

a) jeżeli w chwili otrzymania zlecenia wykonanie tego zlecenia nie jest już możliwe,

b) jeżeli wykonanie zlecenia mogłoby spowodować utrudnienie w prawidłowym biegu służby przewozowej.

W powyższych wypadkach kolej żelazna powinna bezzwłocznie zawiadomić nadawcę o przeszkodach w wykonaniu zlecenia dodatkowego.

Jeżeli kolej żelazna nie mogła z góry przewidzieć takich przeszkód, nadawca ponosi wszelkie następstwa, wynikłe skutkiem rozpoczęcia przez kolej żelazną wykonywania zlecenia dodatkowego.

8. Jeżeli nadawca zlecił wstrzymać wydanie przesyłki na stacji przeznaczenia, kolej żelazna ma prawo pobrać za zatrzymanie, przez czas powyżej 8 godzin, opłatę za przechowanie, określoną w taryfie.

9. Za wykonanie zleceń dodatkowych kolej żelazna ma prawo pobrać od nadawcy opłatę, przewidzianą w taryfie. Opłatę tę pobiera kolej żelazna także w wypadkach, gdy bez swej winy zlecenia wykonać nie mogła.

Dotychczasowa numeracja §§ 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, otrzymuje nową numerację: 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66.

W § 59 (dotychczasowy § 57) skreśla się p. 3.

W § 60 (dotychczasowy 58) dodaje się nowy p. 5 o brzmieniu następującem:

„5. Jeżeli nadawca zawiadomiony o przeszkodzie w przewozie nie udzieli żadnej możliwej do wykonania wskazówki, postępuje się z przesyłką według przepisów o przeszkodach w wydaniu przesyłki (§ 62)”.

W § 61 (dotychczasowy § 59) w p. 2 po słowach: „o ile” dodaje się słowa: „nadawca zamieścił w liście ekspresowym żądanie „zostawić na stacji”, lub odbiorca zrzekł się zawiadomienia go pisemnie, wreszcie jeżeli kolej żelazna.....”.

W tymże § 61 dodaje się nowy p. 5 o następującem brzmieniu:

„5. W razie zawiadomienia odbiorcy o przybyciu przesyłki za uprawnionego do wykupienia listu ekspresowego i odbioru przesyłki ekspresowej uważa się każdego, kto okaże kolei żelaznej zawiadomienie o przybyciu przesyłki, zaopatrzone przez odbiorcę w pokwitowanie z odbioru. Kolej żelazna nie jest obowiązana sprawdzać tożsamości osoby odbiorcy ani własnoręczności jego podpisu”.

Dawny p. 5 otrzymuje numerację 6.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 1930 r.

Minister Komunikacji: *Kühn*

Minister Sprawiedliwości: *St. Car*

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

Minister Rolnictwa: *Leon J. Polczyński*